

ОПТИМИЗЪМ, ТРЕВОГА И ... ОЩЕ НЕЩО

Размисли след петия окръжен празник на политическата песен

Нейният бодър, напрегнат ритъм не се нуждае от защита, от реклама. Защото сам е извоювал мястото си сред младостта. Той носи духа на революцията, той е апотеоз на солидарността с всички честни хора, на мирния, създателятлен труд.

Тя, песента символ и оръжие, гняв и болка, радост и полет отдавна е една хубава традиция в живота на комсомолските дружества от окръга. И трябва да отдадем заслуженото на Окръжния комитет на Комсомола, на Окръжния младежки дом, на Окръжния център за художествена самодейност при Окръжния комитет за култура, направили толкова много за нейното популяризиране.

И все пак неувереността на прощупващия, а вече истинския, време е да погледнем с други очи на този незаменим помощник в усилията ни за патриотично, интернационално и естетическо възпитание сред младежта и подрастващите.

Повод за тези редове става състоянието на неотдавна петия окръжен празник на политическата песен. Ако внимателно анализираме чутото и видяното ще се натъкнем на един парадокс — в него един от досегашните прегледи не сме имали основна нота за толкова оптимизъм и едновременно за толкова тревога.

КАКВО НИ НАКАРА ДА СЕ РАДВАМЕ?

Изрази го еднотелно мнение на журито чрез думите на неговия председател Иван Данчев: „Никога досега художественото равнище на изпълненията не е било толкова високо!“. Ето го голямото, истинското, към което толкова дълго се стремеше движението за политически песни в окръга и винаги все нещо не му достигаше. Не можем да не се съгласим — с вокално-инструменталните състави и с групите дълго и плодотворно бяха работили квалифицирани музикални специалисти и педагози. И сравнявайки някои изпълнения с най-добрите образци от наши и международни фестивали на политическата песен непременно ще открием професионални постижения, в най-добрия смисъл на това понятие. Ставаме свидетели на прецизно музициране в гон със спецификата на жанра, далеч от характерните увлечения по средствата на естрадата, на истинско богатство от теми, идеи и изразни похвати, направиха впечатление с безупречен стих,

с голям идейно-емоционален заряд. Възторжената публика със сем не случайно възнаградя с овации най-добрите, които завоюваха и първите места. На пръв поглед, след всичко казано до тук, този кой то се яви като отрицател на хубавото трябва да бъде обвинен в черногледство. И все пак с последния акорд дойде

ТРЕВОГАТА ЗА БЪДЕЩЕТО НА ПОЛИТИЧЕСКАТА ПЕСЕН

Защо стана така, че на сцената във Велико Търново се явиха само състави на домакините, на Горна Оряховица и на Свищов? Нима алфата и омегата на действената сила, която се съдържа в политическата песен — нейната масовост остана само „върху книгата“? Защо ги няма в че „Каменити“ — Камен и вокално-инструменталните състави при общинския комитет на Комсомола в Стражица — печелили нееднократно първи места тук и представяни на международните фестивали „Ален мак“ в Благоевград? Защо липсваха представители на Павликени, на Сухиндол, на останалите общини? Естествено могат да се формулират стотици причини, които в никакъв случай няма да са само у общинските комитети на ДКМС. Но как да очакваме изоставянето на веднага завоювани позиции? Не е ли много рано за смяна на по поколенията, след като съвсем не сме далеч от началото?

СТАНА ДУМА ЗА МАСОВОСТ И МН СЪ ИСКА ДА ПРИПОМНЯ ЗЛЕ ПРИКРИТО НЕДОВОЛСТВО

на тези, които прекараха няколко часа в неугледното, тясно салонче на Окръжния младежки дом (да не говорим за останалите въпреки желанието си извън него). Изпълнителите се подготвяха за излизане на сцената едва ли не на улицата, а зрителите привлечени от хубавата музика, след като се поизмъчиха от надигащо на пръсти над човешките тела, задръсани входната врата, махнаха с ръка и си тръгнаха. Верно, дъждът попречи да бъде използван Летният театър, но няма това извинение организаторите при наличието на толкова по-големи салони в окръжния град?

Като че ли много станаха въпросите, които очакват отговор, но справедливо ще бъде да зададем още един —

ЗАЩО В ТАЗГОДИШНИЯ „АЛЕН МАК“ НЯ

МА ДА ИМА ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ОКРЪГА?

Той звучеше в репликите и погледите на участниците, които с право очакваха трудът им да бъде оценен по достойнство, надяваха се да завоюват най-голямата морална награда. Неизменно присъжда на предишните прегледи.

Наистина, за Благоевград може да класира само специално упълномощено жури, изпратено от София. Такова през миналите години наистина е идвало. Ръководили са го такива музикални специалисти като Виктор Чучков, Димитър Зенгинов и то винаги добре си е свършвало работата. Сега се оказва, че въпросното жури също е било тук, само че... миналата година, и то за окръжния фестивал на естрадните състави, състоял се през май в Стражица. За зела участ в същия ден (?) Велико Търново било домакин на четвъртия празник на политическата песен, който бил оценяван от наше жури. Един от добрите вокално-инструментални състави за политически песни тогава „Венера“, при ОСПУ „В. Друмев“ — Велико Търново се представил пред стотиците „арбитри“ и бил класиран през 1978 година за тазгодишния „Ален мак“ (наистина каква перспектива!). Но тъй като „Венера“ вече не съществувала по логична причина, не участниците в него отдавна не са ученички, а и на тазгодишния окръжен преглед на политическата песен жури от София не пристигна, никой не получи „виза“ за Благоевград. А имаше достойни за тази висока чест!

Еднотелно беше мнение то, че например групата „Лира“ (на снимката) при великолепноакия общински комитет на ДКМС можеше да бъде най-малко интересен и равнопоставен партньор на международния младежки песенен форум с великолепните си изпълнения по музика на своя ръководител Петър Панайотов и по текстовете на великотърновските поети Дончо Павлов, Мария Марчева и Димитър Калончев.

И така, очертах се три проблема, които в никакъв случай не са в интерес на движението за политически песни в окръга. Те трябва да се решат час по-скоро. Зашто става дума за идеологически направления на възпитанието на младото поколение.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

ЦВЕТУЩ КРАЙ НА СИБИР

● От миналия брой

Много интересни данни за борбата, която съветските учени водят за приспособяване на природата в този суров край към нуждите на хората, научих в Научноизследователския институт по градинарство за Сибир, разположен в околностите на Барнаул. Институтът носи името на академик Михаил Афанасиевич Лисавенко — талантлив ученик на Мичурин. От много години тук се води широка изследователска и селекционерна дейност за отглеждане на ябълки, круши, вишни, сливи и местни плодове като клоухаа, черюмуха, калина, рябина и др. Дългогодишният спор — могат ли в Сибир да растат ябълки, е окончателно решен. В совхозите и колхозите на края с овощни градини и плантации от плододавачи храсти са засадени около 200 000 декара. С оглед на плодотворността се за нивават и хиляди барнаулци-любители. Най-важното е през мразовитите зими дните растенията да са защитени от снежната покривка. За това ябълковите дървета тук имат необичаен вид — те са пълзящи.

В института са създадени и няколко вида рози. Особено широко се култивира знаменитата сибирска облепиха — диворастиц плод, приличен на дренки с жълтеникаво оранжев цвят, който расте на гъсти гроздове по аейките на нисък храст. Плодовете на облепихата се отличават с високо витаминно съдържание. От тях се произвеждат сок, вино, конфитюри и други продукти. Използват се и за лекарствени цели.

В околностите на град Бийск един от совхозите носи името на Георги Димитров. В съседство с него е совхоз „Лесной“, в който има голяма звероферма. Разглеждахме голямото стопанство, в което се отглеждат няколко десетки хиляди лисици, норки и соболи заради ценните им кожи. Това е още един пример на пълно използване на местните възможности за развитие на общественото производство.

Интересна и впечатляваща беше срещата с барнаулски моржове на брега на река Об. Суров 27-градусов сибирски студ и сковал в дебелия лед могъщата река. Ние с преводачката Надежда Викторовна и председателя на Краевия комитет на КПСС Константин Георгиевич сме с балтони, топи кожените калпаки и ръкавици. С удивление и тръпки по тялото гледахме как боси по снега към реката, където в леда е разсечен неговият правоъгълник.

пшеница се отличава със своите високи хлебопекарни качества.

За зърнопроизводителите на Алтай има едно заветно място — Иlichevo поле. Тук сибирците преди повече от 50 години премахнали синорите и направили своята първа крачка към новия живот. В 1921 година в комуната „Свобода“ направил първата бразда трактор, изпратен на комунарите от Владимир Ильич Ленин. От тогава на това място, наречено Иlichevo поле, селскостопанските производители дават дума да се борят за висок урожай. Тук всяка година се провежда тържественият ритуал за посвещаване на младежите в селскостопанския труд. Алтайските зърнопроизводители достигат високи добиви — 600—800 килограма от декара.

Не по-малко забележителна от равнинната е планинската част на Алтайския край. Не случайно там казват:

сокопланинското плато към селищата на животновъдите. Пътувахме без път сред високата изсъхнала трева, покрита със сняг. Около нас видяхме, въпреки снеговалежа, да пасат стада овце, след които на коне се виждаха овчарите. В подножието на невисоките хълмове туктам са изградени заслони за прибиране на овцете при буря. Минахме през две селища на животновъди.

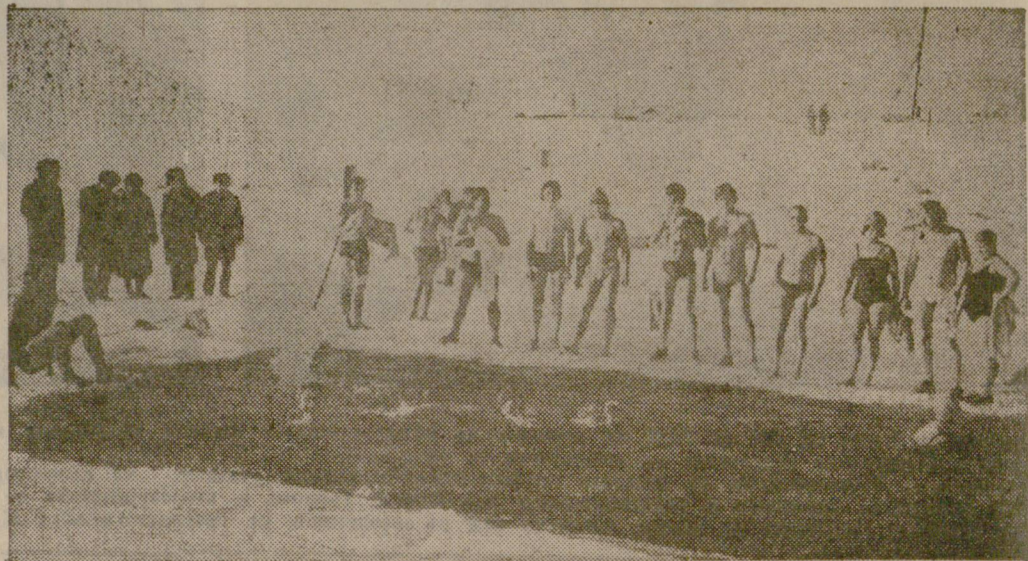
Ето какво на практика означава за нас Мартенският пленум на ЦК на КПСС от 1965 година за развитие на селското стопанство — каза секретарят на Районния комитет на Партията Иван Андреевич Собианин — тия хубави домове на овцевъдите израснаха в годините след пленума.

Ние гледахме красивите домове, построени на място то на старите дървени колиби във формата на юрти. В селата са оформени пра

проход. Тук е издигнат монумент по случай 200-годишнината от присъединяването на Алтай към Русия.

От срещите, които имах с партийните ръководители, със съветския и обществен актив в Алтайския край, почувствах колко силно обичат своя край тези хора и как всички живеят и работят за изпълнение на задачите, поставени от Ноемврийския пленум на ЦК на КПСС от 1978 година.

В едночасовия сърдечен разговор с първия секретар на Алтайския краев комитет Николай Фьодорович Аксьонов аз се удивих от мащабността и дълбочината на проблемите, които решава красивата партийна организация и населението на края. През 1977 година Николай Фьодорович е посетил Бъл

В барнаулския клуб на моржовите членуват около 70 души. Въпреки 27-градусовия сибирски студ те с удоволствие се гмуркат в ледените води на Об.

който дойде в Алтай и не види неговите сини планини, не пробутува по Чуйския тракт и не се порадва на Телецкото езеро, не може да счита, че е бил в Алтайския край. Високопланинската Чуйска степ се намира на 1500 метра надморска височина. Зиме тук студът достига до 60 градуса. Най-високият връх в Катунския хребет е Белуха — висок 4506 метра.

В планински Алтай е разположена Горно-алтайската автономна област. Нейната

ви широки долини, построени са детски градини, училища. Никога няма да забравя сърдечното ни посрещане в дома на героя на социалистическия труд, знатния овцевъд Делмек Тойболов, член на бюрото на Районния комитет на Партията, делегат на XXV конгрес на КПСС. Дружно и трудолюбиво е се местството на Делмек — неговата жена Анна Фьодоровна, двамата му сина. От много години те се занимават с овцевъдство. Планът

гария и с най-искрено чувство разказва за това, което е видял и почувствувал у нас. Другарят Юрий Степанович Знаменски — първи секретар на Горно-Алтайския краев комитет на КПСС, е от два месеца на работа тук. Той е роден и израствал в Украйна, а тук е дошъл като млад специалист. Но от разговорите с него се убедих, че вече живее с проблемите на този труден район, с перспективите на неговото развитие.

В град Бийск попаднах в деня на районната отчетно-изборна конференция на Партията. В такъв момент, разбира се, не е до приемане на гости, но Александър Яковлевич Макушин — секретар по идеологическите въпроси, отдели време да се срещнем. Сърдечен разговор на другия ден имаме и с първия секретар на Районния комитет Геннадий Михайлович Семьонкин.

Много сърдечни и интересни бяха срещите ми със секретаря по пропаганда и агитация на Краевия комитет Александър Николаевич Невски. Получи се така, че аз пристигнах в Барнаул непосредствено след неговото завръщане от България. Това ни облячи още повече. Александър Николаевич вече пишеше своите впечатления от нашата страна и беше успял да изнесе първите си лекции за видяното и почувстваното у нас.

Много стотици километри изминахме със самолет и автомобил с преводачката Надежда Викторовна Немцова по Алтайския край. Благодарение на нея можях да изпълня своята задача като лектор, да общувам свободно и широко с хората и да анимирам по-задълбочено в положителния светски опит.

Завърнах се от Алтайския край, възхитен от прекрасните хора, които работят и живеят там, очарован от суровата красота на природата му, обогатен от опита на съветските партийни органи и организации, на комунистите и трудещите се в борбата за осъществяване на решенията на XXV конгрес на КПСС.

На границата на Горно-Алтайската автономна област, където живеят кореняците алтайци

лен басейн, притичват около 30 младежи и девойки в бански костюми. Те спокойно застават на края на леда и се гмурват в ледената вода. Заговарям с някои от тях. Без да се смущават от силния студ, те с охота разказват за своя клуб на моржовите, в който членуват около 70 души. Това са предимно работници, служители и ученици. Най-възрастният от тях е на 63, а най-младият — на 14 години. Екатерина Петровна Мартинкина споделя с нас, че се занимава с този мъжествен спорт вече 14 години и се чувствава прекрасно.

Славата на равнинната се веропадна част на Алтайския край е житото. Почти 5 милиона хектара (50 милиона декара) заемат хлебородните поля. Алтайската

територия се равнява на Унгарската народна република. Тук живеят коренните жители на този край — алтайците. Тези трудолюбиви и гостоприемни хора са се отделили на скотовъдството и са си извоювали име на знатни животновъди.

След пристигането в Горно-Алтайск аз се отправих, придружен от секретаря по пропаганда и агитация на Областния комитет Борис Кондулеевич Алущкин, за високопланински колхоз в Уст-Кан. След шестчасово пътуване късно вечерта се добрахме до районния център. Сутринта веднага почувствахме неустойчивостта на времето тук в планината — изведнъж заваля обилен сняг, придружен с вятър. След срещата с активна на района ние се отправихме през ви

за деветата петилетка Делмек е изпълнил за три и половина години. Получил е средно по 135 агнета от 100 овце-майки.

С любезните домакини се разделихме на границата на района и в снежната виелица продължихме за Горно-Алтайск. Пътувахме по красивата живописна долина на река Катун. Тук от двете страни на Чуйския тракт се издигат скалисти планински хребети, богати на разноцветен мрамор. С алтайски мрамор е украсен Крестьянският дворец на конгресите в Москва и са облицовани две станции на Московското метро — Таганская и Парк культуры. Преминаваме и през красивия Семински

Грижи за децата на „Свилоза“

Освен голямата амбиция за производството на повече и по-качествена продукция, ръководството на стопанския химически комбинат „Свилоза“ полага грижи и за отглеждането и възпитанието на децата на работниците и служителите от комбината.

Сега работят общо 5 деца на заведения с 600 места. Под топли грижи на добри подготвени педагогически кадри, на медицинските сестри и на поддържащия персонал растат и се възпитават малките палачици. Колективът като обединените детски заведения № 1 с директорка Готка Петкова и № 2 с директорка Митка Кърчева, целодневна детска градина № 8 с директорка Живка Понкова постигат все нови и нови успехи във възпитанието и обучението на децата.

Обединеното детско заведение № 1 със 190 деца е първото детско заведение за въз

питание и обучение на децата на химичите. Целодневната детска градина № 8, където растат 200 деца, бе отворена в навечерието на Междуплодната година на детето. Комбинатът е поел пълно отговорност за новопостроените детски заведения. Децата ползват цялата спортна и туристическа база на комбината. През лятото те плуват в големите басейни под наблюдението на инструктори. С родителите си могат да почиват в базовия лагер, намиращ се в местността Манастира. За всяка година им се поднасят подаръци.

В близко време ще се открият още две нови детски заведения. С това родителите на децата ще бъдат още по-добре подпомогнати, за да се трудят по-ефективно в лавоите на комбината.

Димитър БЪРЗЕВ

Простреляната птица

Умира...

Гласът на птицата умира, пронизан с обурени саими. Със песни пълен е ефира, но този птич глас ще замлъкне.

Умира...

И как сърцето ми се къса за веселия и невинен глас! Сега е вече много късно спасител-ангел да му бъде аз.

Умира...

Гласът на птицата умира и пада над тревата и над

И сякаш нещо в мен умира — загубваме частица красота!

Йордан КУШЕВ

Петър БОРСУКОВ

ТАМ НЕГДЕ В ЕДНО АПК

— Мотикате ли го, бригадире, мотикате ли го?...
— Оставили сме жените да се хванат мъжки и да го отикат!...

Хайде на бригада!

Откога чакам да дойде бригада — да се измъкнем от нашата кайма лария във Велико Търново и да хукнем на хава по блоковете и градините. Хем то век похапва безплатно плодове и зеленчуци и откъм по някой килограм за в къщи. Хем с колегите се виждаме и разменяме клюките (не то от трудовата дисциплина по учрежденията си забравихме физиономите), хем слънчеви бани правим, хем междудругото и по някоя нора изкарваме за хаир на селското стопанство.

Само че засега сме малко назад в класирането. На 30 май, при братенето на черешите в ресенското стопанство например на първите места се наредиха:

- 10 бригадири от Завод за палети, изпълнили общо 2 норми;
- 15 бригадири от Зонал на проектантска организация изпълнили общо 2,7 норми;
- 9 души от „Мототехника“ — 2,7 норми;
- 18 души от „Търговия на едро“ — 6 норми и други.

А на 1 юни, при окопаването на цвеклото, начело са:

- 15 служители от ОКС — с общо 4,5 норми;
- 20 служители от „Търговия на едро“ — с 6 норми;
- 8 служители от ДСК — 2,4 норми;
- 6 души от Спортен то тализатор — 1,8 норми;
- 4 души от фабрика „Етър“ — 1,2 норми и други.

Сега чакаме с нетърпение пак да ни покани на бригада — решени сме да гоним първенците. Зашто искаме и от нас толкова да са доволни селскостопанските труженици, че където минем с пръст да ни сочат.

Антон ТРУФЕВ

Безследно изчезналият

Седмнешет щатни бройки — в йерархичен ред — на бригада в АПК-то дойдохме „в пакет“: че е нужно, всеки знае, след тез дъждове в окопаването с рочно да помогнат те.

Ала една щатна бройка с име Николай неочаквано изчезна, също „яко дим“!

„Да не мисли, че ще мине номера пред нас!“ — всички, страшно възмутени, викнаха тогаз.

Петминутка — и решиха: във разгънат строй да го търсят, да го пипнат, че да види той!

После, казано накратко, след тоз Николай... изчезнаха и другите — също „яко дим“!

Тодор ТОДОРОВ

Изложба в Елена

Вчера в Профсъюзния дом на културата в Елена бе организирана самостоятелна изложба от рисунки на ученика от VI клас на СПУ „Иван Момчилов“ Стоян Иван Минчев, посветена на Международната година на детето и Международната детска асамблея „Знаме на мира“.

Изложбата откри с топло слово председателя на общинския съвет на жените Лилиана Кънева. Рисунките, етюдите и акварелите, показващи тук, разкриват едно интересно детско дарование.

Никола НЕДЯЛКОВ

Телевизия

СЪБОТА — 9 ЮНИ

10.00 — „По хълмовете на времето“ — документален филм, 1965 година, 11.00 — „Пожеланията на децата“ — филм, 12.00 — „Историята на световната култура“ — филм, 13.00 — „1300 и 35 от тях“ — Програма за Русенски окръг, 14.00 — Поздравителен концерт за първенците в социалистическото съревнование — от външнотекстилния комбинат „Георги Димитров“, Сливен, 14.20 — „Годениците“ — италиански телевизионен филм, 1 епизод, 15.30 — „Светът в действие“, 16.40 — „Ден на леката промяна“, 17.30 — „Новини“, 17.40 — „Нека винаги да има слънце“ — предаване за международната детска асамблея, 18.00 — Международен турнир по художествена гимнастика за деца „Златен обръч“ — директно предаване от зала „София“, 19.30 — „Театрални диалози“ — предаване по съдействию на Световния конгрес на института за театрално изкуство, 19.50 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Светът в действие“, 21.00 — документален филм: „1966 година“ — 21.20 — „Годениците“ — италиански телевизионен филм, 1 епизод, 22.30 — „Новини“, 22.40 — „Светът в действие“ — симфоничен оркестър на Българското радио, 23.30 — Забавна програма: Цирк „Лилиана Орфей“.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — ТВ университет „Аграт“ (X предаване, 18.30 — Реклами, 18.35 — Театрални меридиани „Ангел влиза през прозорец“, 20.00 — „Срещи“ — програма на ТВЦ Пловдив, 20.30 — Международен турнир по баскетбол (жени) за купата на българската федерация по баскетбол — 21.00 — „Светът в действие“, 22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 10 ЮНИ

9.00 — ТВ университет „Аграт“ (X предаване), 10.00 — „При нас е весело“ — предаване с участието на чадарчетата и първите от „Русе“, 11.00 — За баба: програма: Цирк „Лилиана Орфей“, 12.00 — Курс по английски език, XVIII урок, 12.30 — Курс по немски език, 13.00 — Информационен урочек, 13.30 — „1300 и 35 от тях“ — Програма за Русенски окръг, 14.30 — „Годениците“ — италиански телевизионен филм, 1 епизод, 15.40 — „1300 и 35 от тях“ — Програма за Русенски окръг, 17.30 — „Всяка неделя“, 19.50 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — Панорама, 20.40 — „Табаклу“ — опера от Джузепе Верди с участието на н. а. Райна Кабаиванска, 22.50 — „Новини“, 23.00 — Спортен екран, 23.20 — „Лека нощ, възвръщане“.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — „Необикновени събития“ — филм, 18.45 — „Атлас“ — филм, 19.15 — „Из историята на световната култура“ — Късноантично и ранно византийско изкуство по българските земи, 11 част, 19.30 — „Табаклу“ — опера от Джузепе Верди с участието на н. а. Райна Кабаиванска, 22.50 — „Новини“, 23.00 — Спортен екран, 23.20 — „Лека нощ, възвръщане“.

ПОНЕДЕЛНИК — 11 ЮНИ

17.40 — „Честна дума“ — предаване за пионерите, 18.00 — „Здраве, обществено здраве“, 18.30 — ТВ журнал „Куриер“, 19.05 — Реклами, 19.15 — Музикален преглед, 19.35 — „Включете телевизора“, 19.50 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Хора на път, 20.35 — 1300 и 35 от тях: Откриване на програмата, посветена на Бургаски окръг, 20.50 — Телевизионен театър: „Любов необяснима“ — Недялко Йорданов, 1 част, 23.00 — „Новини“.

ПРОДАВАМ „Москвич“ 427 комби, Дебелев, ул. „Пиринка Найденова“ № 2, Ковлеви, след 17 часа.

ЗАМЕНЯМ едноетажен панорамен във Велико Търново. Справка: Екатерина Обреновска, манастира в Мерданя.

ПРОДАВАМ „Вартбург“ 1000, Справка: В. Търново, тел. 2-90-00.

ПРОДАВАМ дворно място, застроено с къща и др. с. Овча могила, окр. Великотърновски. Справка: Русе: Млекозавод, Божан Атанасов Минчев, тел. 2-45-38.

ПРОДАВАМ „ЗАЗ“ 965 А, В. Търново, ул. „Гаврил Георгиев“ № 4, вх. Г. ап. 7, сем. Димитрови.

ПРОДАВАМ ново пиано — В. Търново, „М. Габровска“ 4, вх. „Ж“, 11 етаж, сем. Неделчеви, след 19 часа.

ИНДЕКС 21301

Напред към Иванов!

ЧЕРЕШОВА ГРАДИНА

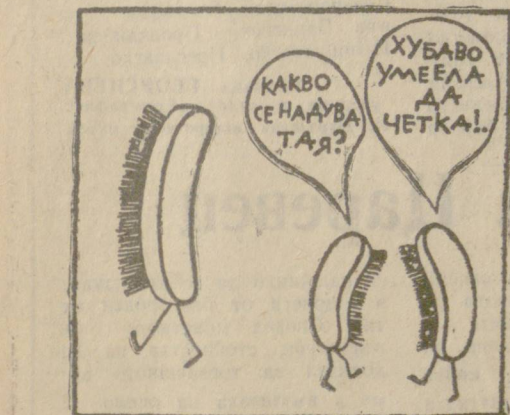
(няма нищо общо с новия български филм)

на глоба, съди ги в другарски съд, намалиха им поведението в училище. И кой не взе предвид облекчаващите вината обстоятелства, че децата са си деца и обичат черешите, но че както те, така и възрастните в Паска

левец няма откъде да си купят.

Като чувствително момче Иванчо се червеше заради постъпката си. Червяха се и другарите му. Не се червяха само ония, които вече го дини наред не правят нищо, за да построят покрив на ресторантския дансинг. Нищо, че всяка година въпросът се решава по сени и събрания Немирнен МИРО (по писма на читатели)

Асен ЖЕЛЯЗКОВ

Непрофесионално за някои професии

Колективът на научноизследователския институт по птицевъдство след двегодишен труд успя да създаде уникална кокошка порода, която не се поддава на угояване за месо, но в замяна на това се отличава с изключително ниска носливост.

Твърде неочаквано е завършил финалният кръг на републиканския конкурс за най-бързо и сърчно стригане на овце. Първо място е зает участивалият извън класирането М. Гелев, келнер от ресторанта в село Гогово — в контролното време той е успял да смъкне по две руна от овца.

Доръководството на аграрно-промишления комплекс е постъпило до основателно анонимно запитване: „Докога животновъдният бригадир Ахиский ще бъде търпян да разиграва конете си из краевефермата?“

На последното си заседание другарският съд е направил строго порицание на кооператора Геренски за опит за клевета. Геренски неоснователно се е опитал да обвини магазинера Карабълков в присвояване на пет чувала с брашно от поверения на Карабълков бакалски магазин в селото.

При направената проверка категорично се е установило, че при споени са били четири, а не пет чувала.

Иван ТОДОРОВ

ПО-СТРАШНО ОТ ГРАДУШКА

Да беше мор, да беше чума, да беше го ударила градушка, а то — началникът го взе на мушка. Драгомир ПЕТКОВ

Сложни проблеми решава Стоянов на работното си място.

И ги решава комплексно — от горе до долу, водоравно, отвисно...

През работно време Стоянов решава... кръстословици.

И другарят Андреев си има хобби.

В свободното време той...

мисли.

Ваньо ТОДОРОВ

КАКВОТО НАБРАЛИ — ИЗЯЛИ

— Като им приспадне телесното тегло, ще разберем колко череша е набрала помощната бригада от гра да...

Какво да се прави?

Дърветата умират прави...

Дойде ли пролетта, всичко полулява — дървета, храсталаци, треволици, буренази и даже част от хората... Доколкото за растителните видове, те са си напълно прави, просто екологична е такава, че пролетно време избухват, раззеленяват, цъфтят и изпущат оня незабравим мирис на нектар и цветен прашец, който възбужда пчелите, карайки ги да прелитат от дърво на дърво. Но по някакви неизяснени за кони, човечеството също се възбужда от омайния мирис, и то не толкова, че да се опие от радостта на съживената природа, колкото да хване оня прастар инструмент, служил векове за една и съща цел — да сече и да унищожава. Понякога е, че става дума за брадвата, на речена още секира...

Има месец на защитата на природата, а за бъдеще, сигурни сме, че по-разумната част на човечеството ще направи година на защитата на природата. Но засега по-неразумната човешка част почти винаги надделява и точно през пролетта решава да устройва своите вакханалии. Започват да пият храсти, да скърпят пресечени дървета. В гори и горички започва невинна сеч. И то с единствената цел — да се осигури повече жизнено пространство за тази неразумна част.

В Г. Оряховица например през петдесетте години разумното гражданство засади един масив в края на града със салкмови дървета. Те си дървета са една уникална гора, създавайки естествен зелен пояс около панелните блокове на динамично строящия се нов квартал. Но ето, че тази пролет на другата половина на гражданството, хрумна идеята да унищожи делото на разумните и започна сеч. Сеч, но не с брадва, а с модерните съоръжения на века — моторни триони и прочие техника. На мястото на отсечените дървета бяха изникнали жилищен блок, макар че има предостатъчно място извън района на гората.

Писателят Николай Хайтов разправяше едн вечер по телевизията, че не знам си в коя страна, когато стрелили жилища край дървета, обличали дърветата в защитни костюми, да не би случайно да ги повредят.

Просто да му се чудим на този писател, къде ги е виждал тези работи...

Лясковското АПК също дава своя принос в унищожението. Един от неговите селскостопански блокове е ограден с безброй много черничеви дървета. Решили обаче хората да ги подновят, защо се оставят гледаните на буби да берат лист. Затова с решителните брадви така са окастрили дърветата, че са останали само колове от тях. А да не говорим за овицната градина, която са получили в наследство от бившия селскостопански техникум.

Четаква работи напоследък. В края на краищата какво ни боли нас, дървото също не го боли. Отсичат го и край!

Иван БОЖИЛОВ

От трън на трън

Не можаха да намерят дърво, на което да поставят табелата „Пазете гората!“ — всички дървета бяха... изсечени!

В горите има не само ношци птици — има и „ношни брадви“.

Най-много Трески за дялане има в... брадвата!

Надгробен надпис на браконьер-секач: „Ща днеш много дърветата — отсичаше само ония, които му трябваха.“

Т. Т.